

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ आत्मजैर्जयन्तादिभिः सहेतिशेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ विजिहीर्षुर्बिर्हर्तुमिच्छुः उपसर्पततत्समीपंगच्छत ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इत्यारण्यके
ततोदुर्योधनः प्रेष्यानादिदेशसहस्रशः ॥ आक्रीडावसथाः क्षिप्रं क्रियन्तामिति भारत ॥ १८ ॥ ते तथेत्येव कौरव्यमुक्त्वा वचनकारिणः ॥ चिकीर्षतस्तदा क्रीडान्
जग्मुर्द्वैतवनं सरः ॥ १९ ॥ प्रविशन्तं वनद्वारि गंधर्वाः समवारयन् ॥ सेनाग्रं धार्तराष्ट्रस्य प्राप्तं द्वैतवनं सरः ॥ २० ॥ तत्र गंधर्वराजो वै पूर्वमेव विशांपते ॥ कुबेरभवना
द्राजन्नाजगाम गणावृतः ॥ २१ ॥ गणैरप्सरसांचैव त्रिदशानां तथात्मजैः ॥ विहारशीलः क्रीडार्थं तेन तत्संवृतं सरः ॥ २२ ॥ तेन तत्संवृतं दृष्ट्वा ते राजपरिचारकाः ॥
प्रतिजग्मुस्ततो राजन्यत्र दुर्योधनो नृपः ॥ २३ ॥ स तु तेषां वचः श्रुत्वा सैनिकान् युद्धदुर्मदान् ॥ प्रेषयामास कौरव्य उत्सारयत तानिति ॥ २४ ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा
राज्ञः सेनाग्रयायिनः ॥ सरोद्वैतवनं गत्वा गंधर्वानि दमब्रुवन् ॥ २५ ॥ राजा दुर्योधनो नाम धृतराष्ट्रसुतो बली ॥ विजिहीर्षुरिहा याति तदर्थमुपसर्पत ॥ २६ ॥ एव
वौकसः ॥ २८ ॥ यूयं मुमूर्षवश्चापि मंदप्रज्ञानसंशयः ॥ ये तस्य वचनादेव मस्मान्भूतविचेतसः ॥ २९ ॥ गच्छध्वं त्वरिताः सर्वे यत्र राजा सकौरवः ॥ न चेदद्यैव ग
च्छध्वं धर्मराजनिवेशनं ॥ ३० ॥ एवमुक्तास्तु गंधर्वैराज्ञः सेनाग्रयायिनः ॥ संप्राद्रवन्त्यतो राजा धृतराष्ट्रसुतो भवत् ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्व
पागमन् ॥ अब्रुवंश्च महाराज यदूचुः कौरवं प्रति ॥ १ ॥ गंधर्वैर्वारिते सैन्ये धार्तराष्ट्रः प्रतापवान् ॥ अमर्षपूर्णः सैन्यानि प्रत्यभाषत भारत ॥ २ ॥ शासते नानधर्म
ज्ञान्मम विप्रियकारिणः ॥ यदि प्रक्रीडते सर्वे देवैः सहशतक्रतुः ॥ ३ ॥ दुर्योधनवचः श्रुत्वा धार्तराष्ट्रमहाबलाः ॥ सर्वे एवाभिसन्नद्वायो धाश्चापि सहस्रशः ॥ ४ ॥
धिप ॥ ६ ॥ ताननाहत्य गंधर्वास्तद्वनं विविशुर्महत् ॥ यदावाचानतिष्ठन्ति धार्तराष्ट्राः सराजकाः ॥ ७ ॥ ततस्ते खेचराः सर्वे चित्रसेनेन्यवेदयन् ॥ गंधर्वराजस्ता
न्सर्वानब्रवीत् कौरवान् प्रति ॥ ८ ॥ अनार्यान् शासतेत्येतांश्चित्रसेनोत्पमर्षणः ॥ अनुज्ञाताश्च गंधर्वाश्चित्रसेनेन भारत ॥ ९ ॥

पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥

॥ ९ ॥

ततस्ते सहिता इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥